Cesty a Cíle

ČÍSLO 2.

ROČNÍK VI.

1. února 1928.

OBSAH:

Mezi řádky.
Spánek a umírání.
Obrázky z amerických škol.
Do památníku.
Meditace.
Okénka do života.
Ždibec rozmaru.
Ze Svobodného bratrství.
Týdenní kalendář SB.
Literatura.

„UNITARIA“, PRAHA I., KARLOVA 8.
Knihkupectví a nakladatelství Svobodného bratrství.

Cesty a cíle vycházejí 1. a 15. každého měsíce. Za redakci odpovídá N. F. Čapek. Redakce a správa v Praze I, Karlova 8. (Unitaria). Jednotlivá čísla po 80 hal. Celoroční předplatné Kč 16·—, pololetně Kč 8·—. Kdo podrží ukázkové číslo, je považován za odběratele. — Účet pošt. úř. šek. 21321. — Telefon č. 20121. — Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze č. 238.133-VI-22.

Literatura.

Jos. B. Nežárecký: Luhačovická pohádka. Románek z lázní. Nákladem knihovny „Šťastného života". Stran 126, cena Kč 9·—.

Svoboda svědomí. List Bratrské jednoty československého duchovenstva. Vychází měsíčně, celoroční předplatné Kč 30·—.

Škola, která odměňuje své žáky. V naší republice existuje škola, která nevyžaduje osobní návštěvy a přece umožňuje všem nabýti všeobecného vzdělání. Jest to Domácí učení, sbírka písemných kursů, vydávaných Masarykovým lidovýchovným ústavem v Praze XII., Fochova 62, kde každému, bez rozdílu věku a předběžného vzdělání jest možno za měsíční poplatek Kč 10·— učiti se různým předmětům, na př.: českému pravopisu, občanské nauce, domácímu zahradnictví, základům elektrotechniky, češtině pro Němce, obchodní kalkulaci, domácímu zdravotnictví pro ženy, počtům pro strojníky a daňové praksi. Kursy se mohou probírati jednotlivě a kdykoliv; po úspěšném absolvování některého z uvedených kursů lze obdržeti osvědčení, po absolvování tří kursů diplom. Při nedávné soutěži v měsíci listopadu obdržel pan Jos. Konečný, žel. zřízenec v Přerově premii Kč 500·— jako 12.000. účastník kursů.

Mezi řádky.

Uprostřed tisíců a statisíců ještě jdu sám. Tisíce a tisíce mě slyší — zda-li jeden porozuměl? Vyciťovali a vytušili, že se otvírá cesta k velkému životu a k jasným cílům. Své dojmy si vyložili po svém a své mínění vkládali do mého. Avšak i ten odraz původního slova v jejich pojmech dal jim mnoho, jsou zdravější, vyrovnanější, radostnější, život jim přestal býti živořením.

A nyní přichází doba, kdy je nutno čísti i mezi řádky, kdy je nutno hledati učedníky mezi posluchači, kdy slovo původní bývá oživeno praksí a prochází všemi blanami a branami a stává se tělem, mezitím co staré tělo se mění.

Ty chceš více vědět, o zvědavče! Marná je tvoje námaha. Každé zrnečko pravého vědění musí nejprve býti pečlivě obaleno jistou životní praksí a ruka, která po dalším zrnečku sahá musí o takový stupeň více zduchovnět, jakému odpovídá hodnota žádaného. Nepřej si vědění, pro které v tobě nic neshořelo a nic se neobětovalo — čím více nezaslouženého si žádáš, tím více bude ti trpět a obětovat než dosáhneš.

Jsi ochoten ke každé námaze a ke každému cvičení těla, plic, nervů, fantasie — a tvá ochota sloužit bližnímu zakrňuje. Chtěl bys mu posloužit ukázkou nějakého tajemného umění, a hle — on potřebuje něco docela jiného. I kdybys

jeho údiv vzbudil, nezískal jsi tím vysvědčení služby.

Nemůže vystoupit, kdo vždy znovu nesestupuje. Nemůže přijímat kdo nedává. Světlo, které skrze tebe dále nesvítí, jen tě oslepuje.

„Světlo v temnostech svítí", a při každém světle je v někom tma. „Kdo hledá, nalézá", proto kdo hledá sobecky jen sebe, nachází sebe, svou pověru nebo fantasii. Kdo hledá Boha, podobá se tomu, kdo hledá své oči, bez nichž by hledati nemohl. Ne hledat, nýbrž poznávat — o to běží. Čím, jak? Životní praksí. Bůh není v slovech, ani v obřadech, ani v katechismech, ani v církvích; Bůh je tam, kde něco hodnotnějšího, pravějšího, dokonalejšího se tvoří, koná, organisuje, provádí. Není Bohem mrtvých, ale živých, není Bohem pohřbů ale rození, není Bohem starých památek ale nových činů.

Rah—om.

Pokrokové náboženství nemůže jíti kupředu bez Boha, avšak musí přiblížiti Boha člověku dneška, učiniti jej pro dnešek skutečným. *Henry J. Berkovitz.*

Víra v Boha sama o sobě nemá nižádné zásluhy ani ceny, jestliže tu není i zjevný praktický rozdíl v životě.

Norbert F. Čapek:

Spánek a umírání.

Říká se, že smrt je podobná spánku. Jen podobná? Kdo chce tvrdit, že tu není ještě více než podobnost? Většina umírajících — ne-li všichni — přechází do smrti spánkem, i když někdy velmi tvrdým, velmi podobným onomu ztrnutí, které může každý, kdo chce, docíliti vědomě.

Je trojí umírání:

1. Jedni umírají následkem nemoci nebo úrazu, vysílení a většinou umírají nejistě a neradi. Jejich umírání je jako vcházení do tmavé chodby, o které nevědí kam vede. Někteří naposled v tomto těle procházejí snem, v němž prožívají celé peklo, které si zasloužili a které nikdo od nich nemůže odejmout, dokud se opět neprobudí k novému prvému dni v druhém životě.

2. Do druhé kategorie počítám sebevrahy. Je mi jich velmi líto. Jsou to velmi často lidé vzdělaní, kteří všechno jiné věděli, jen umění, jak žít neznali a vědění, proč žít u nich rovněž nebylo.

Nedávno opět se v jedněch novinách jeden z našich učenců vyslovil, že „víme-li něco jistě, je to, že duše zemřelých osob v žádné formě neexistují. Duše žijící osoby není nic jiného, nežli soubor stavu vědomí, zážitků, představ, vzpomínek a myšlenek." A tak to jde dále. Pro toho, kdo zná světovou literaturu a díla největších kapacit vědeckých o duši, je naprosto nepochopitelné, jak jsou takové výroky možné.

Dokud se bude u nás mluvit s vědeckou autoritou tak nevědecky, tak nehorázně, tak směle o věcech tak vážných, dotud budeme stigmatisováni jako národ sebevrahů, kde vyjma Maďarů mezi všemi ostatními národy nejvíc inteligentních lidí končí buď náhlou sebevraždou — asi tak, jako by to bylo zapálení doutníku — a kde jiní inteligenti končí pomalou sebevraždou, to jest předčasným umíráním následkem neznalosti života a umění, jak žít.

3. A je třetí způsob umírání, který by měl být a bude jednou příznačným pro všechny vyspělejší členy SB. Každý se naučí, jak žíti plně, silně, vítězně do úplného využití všech fysických možností. Jsou cesty a způsoby, jak oživovati nervy a mozkové buňky, jak uchovati si svěžest a radost ze života. A tomu se budeme čím dál lépe učit.

A když bude přicházet naše poslední hodina v těle, budeme to vědět. Někdo bude vědět přibližně dobu, někdo i den a někdo docela i hodinu. Bude připraven k odchodu a nic ho nebude zdržovat; půjde, jako se vychází na cestu.

Jedni se dají ještě pohnout k slzám, ale nebudou to nikdy slzy zoufalců. Jiní zůstanou klidni, v relaxaci a s úsměvem na tváři. A někteří budou v takovém okolí a v takovém položení, že jim bude vítaný zpěv přítomných. Pak ještě jedno „s Bohem" a „na shledanou" a posledním pohledem a úsměvem se rozloučí, zavrou oči k příjemnému spánku a k poslednímu výdechu v těle.

Je to sen? Nikoli. Je to umírání, jaké zpravidla bude uzavírat vědomě tvůrčí život v těle,

bude to vědomé opouštění těla a vědomé, poslední odpoutání od těla. — —

Chceme-li však plně ovládnout smrt a odstranit zlořád umírání, má-li nám být umírání spíše slavností než truchlením a nářkem, máme k tomu velmi krásnou příležitost k praktickému cvičení. To se děje postupným ovládáním spánku, snů a všech stavů se spánkem příbuzných, jako je relaxace v jejích různých stupních a projevech.

Spánek je ovládatelný. Spánkem ovládáme zdraví, svěžest, sílu, paměť, soustředěnost a mnoho jiných schopností. Umíme-li ovládat spánek předcházíme nervositě, neurasthenii, duševním poruchám, předčasnému sestárnutí a umírání.

Čím více o spánku přemýšlím, tím více obdivuji moudrost toho, kdo jej zařídil, aby reguloval životní síly, odměňoval i trestal, učil a vystříhal, potěšoval a sílil syny a dcery této planety.

Spánek vztahuje se ovšem na celou životosprávu, zasahuje celý duševní život a veškeré myšlení a tomu, kdo to vše dobře uváží, nemusí být směšné, že čím je člověk inteligentnější, tím více je mu potřebí, aby se naučil ovládat spánek. Zvíře spí vždy dobře, ale jeho spánek je skutečně jen nocí a tmou. Ale čím je člověk probuzenější, tím větší význam má pro něj spánek.

V jednom žalmu stojí, že spravedlivému dává Hospodin i spánek. Nejvíc ho dostane zvíře. A čím je člověk hmotnější, tělesně upracovanější, čím méně myslí a čím méně má starostí, tím lépe spí, bez ohledu co on vyrozumívá spravedlností a zbožností, neboť je také o zločincích známo, že mívají dobrý spánek.

Čím více duševně a duchovně člověk pracuje, čím jemnější jest jeho nervová soustava, čím méně je hmotně zabezpečen a čím více pečlivý a starostlivý o rodinu, o blaho druhých, tím snadněji ztrácí spánek. Proto je nutné, aby s postupující inteligencí a duchovní vyspělostí pokračovalo naše vědění o spánku, jak jej ovládat a jak s ním ovládat i sny.

Čím je člověk vyspělejší a duchovnější, tím méně mu Bůh dává, neboť tím větší je jeho svoboda a schopnost, aby z neobsáhlé plnosti boží bral a tím Boha poctil, že z jeho plnosti hodně nabírá.

(Úryvky z nedělní přednášky ve velkém sále Slovanského ostrova v Praze, 15. ledna 1928.)

* *
*

K. Hašpl:

Obrázky z amerických škol.

(Pokračování.)

Vedle obecných škol všímali jsme si důkladně škol středních (High school). Tyto školy by zasluhovaly článek samy pro sebe. Je to instituce v každém směru charakteristická. V porovnání k našim středním školám, rovná se „High school" asi šestému stupni našeho reálného gymnasia, po své theoretické stránce. Po své praktické stránce nemám žádného vhodného přirovnání. Zkrátka hoch a děvče se tu posuzuje se stanoviska praktického; neptají se jak obsáhlým živým slovníkem musí být až vyjde, ale hledí na to, co s tím, co mu dají, bude umět udělat, až bude státi na vlastních nohách.

Každý student je povinen bráti jisté kursy ke graduaci, jako: angličinu, americkou historii, mathematiku, zeměpis, hospodářství a tělocvik. Mimo to každý se zde rozhoduje čím chce v životě být a podle toho si vybírá svůj hlavní předmět. Tak jeden si volí mechaniku, jiný zemědělství, přírodní vědu, umění atd. Každý musí míti jistý hlavní předmět a potom béře jen takové kursy, které mají nějaký vztah k jeho zvolenému hlavnímu předmětu. Proto nikdo není přetížen něčím, co by někdy nějak nemohl upotřebit. Všichni dostanou dobrý všeobecný základ v nižších školách a zde více méně hledí se k specialisaci.

Nyní jak jsou některé třídy zařízeny, aby sloužily svému účelu: Nejrozmanitější pomůcky jsou tu každému po ruce. Jsou tu obrazy, diagramy, promítací stroje a filmy, preparáty, chemikalie, drobnohledy atd. V chemickém oddělení každý student má svoji skřínku, kde si udržuje zkumavky, křivule a jiné pomůcky, ke každému stolu je zaveden plyn a elektrický proud, zkrátka všechno je ohromně usnadněné. Pozoruhodné je technické a mechanické oddělení v některých školách. Takové oddělení je malá továrna. Jsou tu elektrické soustruhy dřeva a železa, slévací přístroj, je tu kovárna, truhlářské oddělení atd. Obyvatelstvo je více interesováno na škole a proto mnozí, kteří mají na př. ojeté auto nebo starý traktor, který není nijak k potřebě, darují je škole. Hoši tu rozebírají auta, učí se o každé součástce, spravují různé částky na školních strojích, dávají vše dohromady a tak je každý mechanikem nebo strojníkem, když vyjde „High

school". Každý student se musí učit jezdit autem a znát všechny potřebné automobilové předpisy.

V jednom místě, více zemědělském, škola měla vlastní farmu. Protože se většina studentů připravovala pro hospodářství, hleděla škola poskytnouti nejenom theoretickou ale zároveň praktickou přípravu. Proto se studovalo nejen ve třídě, ale rovněž na farmě, několik mil od města vzdálené. Vyučování bylo rozděleno tak, že studenti ztrávili vždy dva měsíce na farmě, kde sbírali jisté zkušenosti a problémy, potom přišli do školy a svoje problémy tu hleděli rozřešit. Studenti jsou rozděleni do skupin a mezitím co jedna skupina je na farmě, jiná je ve škole a obráceně. Každý pracuje na jistém problému. Tak jeden se obírá hlavně pěstováním zeleniny, jiný sadařstvím, jiný chovem dobytka, drůbeže, obilnictvím atd. Studenti tu pracují pod dozorem profesorů. Tak studenti udržují farmu a prakticky se učí vésti svoje vlastní hospodářství podle posledních vědeckých výzkumů. Podle výroční zprávy z roku 1926 škola utržila na farmě za zeleninu, ovoce, kukuřici a drůbež 24.650·— dollarů, z toho čistého výtěžku bylo 9.800 doll. Farma však není na prvém místě výdělečný podnik, ale hospodaří se tak, aby se studenti naučili býti pravými ekonomy. Z ušetřených peněz rozšiřuje se zemědělské oddělení, kupují se nové pomůcky, aby další problémy mohly býti uspokojivě řešeny.

Pro dívky jsou v „High school" povinné kursy hospodyňské a pro vedení domácnosti vůbec. Dívka se tu učí šít na stroji, prát prádlo, dostává kursy, kde se jí poskytuje patřičné vzdělání pro

její budoucí poslání mateřské, učí se chemii jídel, učí se vařit, takže mimo latiny, francštiny, matematiky, dějin atd. dívka je také připravena pro praktickou stránku života.

Téměř každá střední škola a v některých místech i obecné školy mají školní jídelnu a kuchyň. Učitelky, žákyně (mnohdy i žáci) a školní kuchařka připraví oběd a každý žák, místo aby běžel domů na oběd nebo aby kupoval nezdravé uzenky, dostane za 10 centů dobrý oběd. Studenti se sami obsluhují, rovněž tak profesoři a tak celá škola, 400-600 studentů, se tu sejde v poledne k obědu. Každý den vždy jistá skupina žáků umývá nádobí a tak celá restaurace je vedena studenstvem, profesory a jen jedinou placenou kuchařkou. Školské jídelny jsou v Kalifornii zařízením posledních 6i let a všude se velice osvědčily. *(Dokončení příště.)*

Do památníku.

Jeť v světě mnohé kolotání
a marnost, šalba mámí lid,
však moudrému to nezabrání,
by uchránil si v duši klid.

Jen tam je stín, kde také světlo svítí,
kde roste trn, tam rostlo by i kvítí.
Do mraků vrhá člověk mraky svoje,
jsou krásné, má-li v duši krásy zdroje.

Jdi žitím vítěz v kolotání,
co nechceš, ať je pouhé zdání,
co rád, to v duši vychutnej —
to kouzlem lásky promítej!

Norbert F. Čapek.

Meditace.

Nezbadatelný Udržovateli všech životů! Postavils nás mezi svět smyslů a říši ducha. Necháváš lidi nabažit se smyslového bytí a vyžití. Dopouštíš, aby se radovali a trápili mámivými proměnami pozemských požitků. Spatřuješ, jakou nesmírnou důležitost přikládají svým hračkám a své politice - -

Jsi Duchem, jenž vše proniká, Jsi Láskou, která k všem se sklání. Přicházíš a potkáváš se s těmi, kteří chtějí kráčeti cestou Ducha a Lásky. Dáváš jim klíče k vlastnímu domu, k pokladům duše a ducha, jako přátelům s Tebou spřízněným a nerozlučně na věky k Tobě připoutaným.

Postavil Jsi v nás stanici přijímací a vysílací a připojil Jsi nás k sympatiím svých nejvyspělejších dítek a služebníků. Dáme pozor, abychom v trpělivosti a pokoře dorůstali k jejich duchovní úrovni.

Kdybychom se obraceli zpět po nízkých požitcích a sobeckých zájmech, víme, že své dary bys oddálil a v nových zklamáních nás zanechal. Avšak my si uvědomujeme, že nikdy nebude vyčerpána Tvá trpělivost a dobrota. Dáš znovu se nalézti, kde touha opravdově zavolá, uvedeš znovu na cestu světla poutníka zbloudilého. Zdroji světla, osvěcuj nás! Věčná jiskro našeho života, proplameňuj nás! Plameni nejvyšší Lásky, udržuj v nás stálé nadšení k Službě!

Okénka do života.

Stoleté výročí indického pokrokového hnutí náboženského, zvaného Brahma Samaj, jehož představitelka Indka Kamini Roy súčastnila se pražského Kongresu pro pokrok v náboženství, připadá na rok 1928.

Na záchraně tragicky zahynulé posádky ponorky „U 4" pracovala kromě námořnictva záchranných lodí celá řada potápěčů tak obětavě, že jeden z nich vysílením zemřel. Odkud se béře v člověku tak vznešené pojetí služby, jež vrcholí až v sebeobětování? Je to snad, podle zástanců mechanistické teorie, onen pouhý soubor stavů vědomí, zážitků, představ, vzpomínek a myšlenek?

Dva kacíře odsoudila ortodoxní církev holandská. Farář Brussard byl odsouzen proto, že nepřijímá doslovný biblický výklad o stvoření světa. Druhý kacíř, dr. van Leewen byl zase vyloučen z toho důvodu, že ve své „vědecké" práci vyslovil mínění, že had v ráji byl ďábel sám. Církve mají opravdu velmi těžké starosti, jak s ovečkami tak i s pastýři.

V Rusku, podle zprav vrátivších se spisovatelů, jsou lékaři placeni státem a každý občan má nárok na bezplatné lékařské ošetření. Na školách jsou pak zvlášť nadaní žáci vybíráni pro další studium.

Spisovatel Těsnohlídek vzal si, jak noviny oznámily, život a den na to rozloučila se se světem stejným způsobem i jeho žena. I my litujeme skonu tohoto schopného básníka, však ještě více nás bolí, že tak mnozí naši umělci neznají umění ž i t.

Paní Silbertová, vlastně fenomeny v její přítomnosti pozorované, staly se v posledních dnech předmětem vášnivých sporů představitelů naší vědy. V 11. čísle „Cest a cílů" zaujali jsme k těmto zjevům stanovisko v duchu našich zásad a není bez zajímavosti, že většina promluvivších učenců je s námi sdílí.

Ždibec rozmaru.

„Byl jsem dnes v kostele", pravil jednou Stephenson, „a přece nepociťuji nižádné deprese".

*

Za mlada jsem věřil, že hrom zabíjí člověka, když jsem dospěl, poučil jsem se, že to je blesk. Rozhodl jsem se tudíž méně hřímati, ale více blýskati.

O. S. Marden.

*

Vezme-li si modlička modliče, není z toho vždy modlící se manželský párek.

G. Ch. Lichtenberg.

*

Biskup jisté americké církve evangelické navštívil na své inspekční cestě malou farnost a táže se faráře: „Je zde ve farnosti nějaká velmi chudá rodina?" „Nikoli, vyjma mé vlastní", odvětil farář.

*

Katecheta: „Co asi učinil Daniel, když neporušen vyšel z jámy lvové?

Willie: „Telefonoval ženě, že je živ a zdráv, aby ho čekala k obědu.

*

Hoch přijde domů z hodiny náboženství, v níž se učili o pekle a táže se otce je-li mu známo, že existuje místo, kam po smrti přijdou zlí lidé a budou se ve věčném ohni pálit a pálit a pořád pálit. Otec se usmívá — zdá se, že tomu nevěří. A tu hoch spěšně dodává: „A nejhorší na tom je, že čím méně tomu kdo věří, tím více se bude pálit."

*

Malý Emil opět jednou lhal a učitelka mu praví: „Víš-li pak co se ti stane, když budeš stále lhát?"

„Ano, vím; přijdu do pekla", zní zkroušená odpověď.

„Ještě něco horšího: dostaneš trojku z mravů", dodává rozhořčená učitelka.

Ze Svobodného bratrství.

Praha: Šestý leden v Svobodném bratrství je vždy svátkem dětí Nedělní školy. Ten den okupují Hainovku děti. Sta dětských hrdel vyzpěvuje radostnou náladu v písničkách Nedělní školy, sta dětských očí zářících radostí sleduje veselý program. Že byl pěkný možno soudit z toho, že se dětem opravdu líbil. Překvapením byla návštěva vousatého Krakonoše, který i se svou ženou přišel se podívat do Svobodného bratrství aby poděli děti — krásnou tužkou se sugescí: „Vždy s úsměvem". — Kdo nebyl má co litovat, přišel o mnoho dojmů a radostných chvil.

Pražská shromáždění SB. jsou od Nového roku zvláště četně navštěvována. Jak velký sál Slovanského ostrova v neděli dopoledne tak kostel Mikulášský na Staroměstském náměstí a rovněž velký sál paláce Radio na Vinohradech vydávají týdně svědectví, že shromáždění SB. jsou v Praze ze všech nejoblíbenější.

OZNÁMENÍ: Veselý večer pořádá mládež Svobodného bratrství ve středu 15. února o půl 8 hod. več. v paláci Radio na Vinohradech.

Nymburk. Pohřeb p. V. Boháče, bývalého starosty města dne 4. ledna t. r. byl prvním pohřbem v Nymburce, řízeným Svobodným bratrstvím. V domě smutku přečetl br. Čapek případné citáty z bible a z Thakura, načež pěvecký sbor Hlahol zazpíval sbor Smetanův a po modlitbě br. Čapka, sbor Foerstera. Pohřbu súčastnilo se téměř veškeré občanstvo, zástupci úřadů a škol, obecní zástupitelstvo a městská policie. Cestou, kudy se pohřební průvod ubíral byly rozžaty svítilny zastřené florem. Na hřbitově před kremační síní promluvil starosta města p. Fiala, senátor Šolc a k pozůstalým krásná slova útěchy pronesl br. Čapek. Druhého dne konala se kremace.

Pravidelné přednášky konají se v tomto roce každých čtrnáct dní, vždy ve středu v sále „Na Knížecí".

Kladno. Jedna z prvých členek SB. na Kladně napsala divadelní hru pod pseudonymem Eva Horská. Hra bude mít premieru 7. února v městském divadle kladenském.

TÝDENNÍ KALENDÁŘ S.B.

29. ledna: (*Neděle*)
9·15. NEDĚLNÍ ŠKOLA SB. ve velkém sále Slovanského ostr. Řídí br. Pražák. Povznášení mysle.
10·30. HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Čtení z velkých autorů. Hudbu řídí br. Pravoslav Sádlo. Smyčcové kvarteto: 1. L. w. Beethoven: Moderato. 2. L. w. Beethoven: Allegro.
PŘEDNÁŠKA. Přednáší dr. N. F. Čapek: Podvědomí a předvídání.
15·45. SHROMÁŽDĚNÍ SB. *v Mikulášském kostele* na Staroměstském nám. Smíšený sbor SB. za řízení p. Esopa: 1. Nejedlý: Na křídlech zvonků; 2. Naladte struny. — Téma kázání dr. Čapka: Morálka slabých.

30. ledna: *(Pondělí)*
19. LIDOZNALECKÝ KURS dra N. F. Čapka v v technice na Karlově nám.
CVIČENÍ ZPĚVU, Karlova 8. Řídí p. Esop.

31. ledna: (*Úterý*)
19·30. VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ v paláci Radio, Vinohrady, Fochova tř., velký sál. Společné zpěvy. Zodpovědění dotazů.
PŘEDNÁŠKA dr. N. F. Čapka: Podvědomí a předvídání.

1. února: *(Středa)*
18. SCHŮZE MLÁDEŽE NŠSB. Řídí br. V. Novák.
19·30 KLUB MLADÝCH ŽEN. Vede pí Gammová.

2. února: (*Čtvrtek*)
14. PORADY br. Čapka.
19·30. Klub mladých žen. (Pro ženy i muže) Karlova 8. Vede pí Gammová.

3. února: (*Pátek*)
20. MLÁDEŽ SB. v Karlově ul. 8.

5. února: (*Neděle*)
9·15. Nedělní škola SB. Vede br. Pražák.
10·30 HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Téma přednášky dr. N. F. Čapka: Duševní úbytě a jich léčení.
15·45. Shromáždění SB. v Mikulášském chrámě na Staroměstském náměstí. Téma kázání E. Mašky: Vstaň a choď!

„Unitaria", tiskárna Svobodného bratrství, Praha.